

Ο Τίμιος Πρόδρομος ενισχύει, παρηγορεί και καθοδηγεί Διονυσιάτη Μοναχό!

/ [Θαυμαστές διηγήσεις](#)

*Η εφέστιος εικόνα του Τιμίου Προδρόμου (16ος αι.)
που βρίσκεται στην δεξιά κολώνα του καθολικού της
Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους.*

(Διασκευή, επιμέλεια Στέλιος Κούκος)

[Γράφει ο Μοναχός Λάζαρος Διονυσιάτης] Θα σας διηγηθώ τώρα ένα αληθινό γεγονός που συνέβη σε ένα νέον μοναχό, ο οποίος πήρε θάρρος και μου το εμπιστεύτηκε:

- Τον Τίμιο Πρόδρομο που εικονίζεται με αυστηρά μορφή στο προσκυνητάριο το οποίο βρίσκεται στην δεξιά κολώνα του καθολικού [ο κεντρικός ναός της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Αγίου Όρους] φυσικά τον γνωρίζεις. Λοιπόν, όσες φορές του μιλώ και τον κοιτάω στο πρόσωπο, μου φαίνεται πως είναι ζωντανός και εγώ αισθάνομαι σαν μικρό παιδί όταν μιλά στον πατέρα του.

Όταν δε για πρώτη φορά διάβαζα στο απόδειπνο της Δευτέρας τους Χαιρετισμούς του Τιμίου Προδρόμου, -ήταν Μεγάλη Τεσσαρακοστή και όπως συνηθίζεται διαβάζεται το απόδειπνο μέσα στο καθολικό μαζί με τους χαιρετισμούς του Αγίου μπροστά στην εικόνα του- καθώς ήμουν νέος μοναχός και στεκόμουν με πολλή ευλάβεια και αγάπη, γιατί οφείλουμε πολλή ευγνωμοσύνη και αγάπη στον πανένδοξο Προστάτη της Μονής μας, όταν έφτασα, αδελφέ μου, στο ρητό «ευφημών γαρ ήδομαι τα σα, απορών δεν λόγου δειλιώ Πρόδρομε, αυτός δε ενισχύων με...», ω των θαυμασίων σου Τίμιε Πρόδρομε και Προστάτα μου! αισθάνθηκα μία υπερφυσική χάρη στην καρδιά μου και μου φάνηκε σαν να μου σήκωσε ολόκληρο το σώμα μου πάνω από την γη, γεμίζοντας με ολόκληρο με άρρητη χαρά και αγαλλίαση.

Μοναχός Λάζαρος Διονυσιάτης (1892-1974)

(Πηγή: Μοναχολόγιο μονής Διονυσίου)
athosprosopography.blogspot.gr

Ο ίδιος αδελφός συνεχίζοντας μου είπε:

– Κάποτε παρακαλούσα τον Τίμιο Πρόδρομο για πολλά χρόνια για ένα ζήτημα πνευματικής φύσεως και δεν έπαιρνα καμία πληροφορία. Οπότε, κάποια μέρα ασπαζόμενος πάλιν την Αγία του εικόνα, τον παρακάλεσα με περισσότερη έμφαση και στενοχώρια, εκφράζοντας και κατά κάποιον τρόπο και την διαμαρτυρία μου για την σιωπή του.

Όταν αναχώρησα από την εικόνα του Αγίου, άκουσα νοερά φωνή στη διάνοιά μου η οποία με πληροφορούσε και με παρηγορούσε για το ζήτημα για το οποίο τον παρακαλούσα.

Αφού, λοιπόν, ευχαρίστησα θερμά τον Προστάτη μου, ησύχασα πλέον*.

* Σύμφωνα με αποκάλυψη ενός συμμοναστή του Μοναχού Λαζάρου σχετικά με το γεγονός αυτό, ο Μοναχός στον οποίο συνέβησαν αυτά, ήταν ο ίδιος ο Μοναχός Λάζαρος. Και το ζήτημα που τον απασχολούσε ήταν ο πόθος του να ησυχάσει στην έρημο. Αυτό του το αποκάλυψε ο ίδιος σε μια συνομιλία που είχαν μεταξύ τους. Όσον, δε αφορά την νοερά φωνή που άκουσε, του έλεγε: «Πήγαινε κάτω στο παρεκκλήσιο των Αγίων Αναργύρων κι εκεί ησύχασε». Το παρεκκλήσι βρίσκεται έναν όροφο κάτω από το καθολικό, προς τα δυτικά, και είναι αρκετά απομονωμένο από θορύβους.

Από το βιβλίο του Μοναχού Λαζάρου Διονυσιάτη, «Διονυσιάτικαι διηγήσεις», έκδοση της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου, Άγιον Όρος, 2007.